

[Clausager.]

maa have 14 Sider til den lille Told. Har de flere, gaar det, der anvendes derudover, til den næste Position.

Jeg vil meget henstille til den højtærede Finansminister, om han ikke vil kunne gaa med til denne Tilføjelse ved tredje Behandling, for saa er Sagen, saa vidt jeg kan se, i Orden. Skulde han ikke ville det, vil jeg sige, at jeg tillægger Sagen stor Betydning og denne lille Uklarhed lille Betydning; reelt tror jeg ikke, den vil komme til at betyde meget i Praksis, de fleste Blade vil indrette sig paa at have disse 28 halve Sider. Hvis Finansministeren ikke skulde kunne imødekomme min Henstilling, hvad jeg meget kunde ønske, vil jeg stemme for Ændringsforslaget, som det er; det er ogsaa muligt, at det kunde ændres i det andet Ting. Jeg tror, det er nødvendigt at føre det igennem; hvis Finansministeren vil have det med alle Stemmer, maa vi have denne lille Ændring. Vil han derimod have det med et Flertal, skal han faa vort Partis Stemmer til Trods for, at vi kunde have ønsket det ændret.

Korsgaard: Vi har angaaende Udvalgsarbejde den Teori, at det ikke maa berettes, hvad der sker i Udvalget. Jeg forstaar ærlig talt ikke, at man gider opretholde den Teori, for man kan altid læse i Bladene Dagen efter, hvad der er sket. Jeg har aldrig været Tilhænger af det; jeg vilde tværtimod ønske, at Udvalgsforhandlingerne for saa vidt var offentlige, jeg tror nemlig, at det i saa Tilfælde vilde gaa meget hurtigere, og megen unødvendig Talen i Udvalget vilde men derved formentlig undgaa. At der kunde være et og andet, som maaske ikke egnede sig for Offentligheden, er en Sag for sig; det er dog muligt, at dette ikke behøvede at blive offentliggjort. Som Forholdene ligger, er det en Kendsgerning, at praktisk talt bliver alt, hvad der virkelig har Interesse i Udvalget, straks offentliggjort.

I det givne Tilfælde behøver man imidlertid ikke at referere, hvad der er sket i Udvalget, for den, der læser Betænkningen med Omtanke, vil kunne slutte sig til den Tovtrækning, der har fundet Sted i Udvalget. Tovtrækningen er gaaet paa to Leder, om jeg saa maa sige, det er det beskyttelsesmæssige, det skal jeg ikke sige saa forfærdeligt meget om, det har det ærede Medlem Hr. Drachmann sagt en hel Del om, og det, det ærede Medlem har sagt, kan jeg naturligvis tiltræde. Stillingen har fornøftigvis været den, at Venstre, saa vidt det

stod i dets Magt, har villet genere Det radikale Parti, gøre det bange for at tiltræde dette eller hint, og man kan vel heller ikke sige, at det helt er mislykkedes. Naar de lange Støvler nu efter Sigende skal blive billigere, tror jeg nok, at Venstre kan sige, at det er en Frugt af Venstres Evne til at gøre de Radikale bange, og Venstre maa være glad ved, at det virkelig har kunnet lykkes.

At Retsstatspartiet har støttet Venstre paa dette Punkt, kan ikke forbavse. Derimod synes jeg nok, det kan forbavse en Smule, naar det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har den Frejdighed at sige paa det givne Tidspunkt, at Frihandelen lever kraftigt og Toldpolitikken har spillet Fallit, naar det rent faktiske er, at vi mere og mere gaar mod Told og Toldbeskyttelse i forskellige Former. Saa desuagtet at sige, at den Form har spillet Fallit, skal man virkelig være Retsstatsmand for at kunne. Sagen er den, som enhver kan se, at ogsaa dette System har sin Svaghed, men naar man dog vælger det fremfor Frihandel, er det fornøftigvis, fordi mange, og de fleste, mener, at det trods alt er bedre end det andet.

Man kunde jo ogsaa have tænkt sig, at Venstre ved sit Angreb paa Beskyttelsen har villet gøre Socialdemokratiet bange. Den Tanke tror jeg Venstre har opgivet, for Sandheden er den, paa dette Punkt som saa mange andre, at Socialdemokratiet ikke alene har taget de Konservatives Politik, men er gaaet langt videre, saaledes at vi fra konservativ Side i visse Henseender maa sige: Naa, naa, nu en lille Smule med Maade; for med Maade er naturligvis Beskyttelse efter vor Mening fornøftig, men den kan overdrives, og jeg tror virkelig, man maa have Lov til at sige, at Socialdemokratiet har Tilbøjelighed til at ville overdrive. At gøre Socialdemokratiet bange paa dette Punkt tror jeg altsaa ikke Venstre har tilsigtet, og det er heller ikke lykkedes, ud over dette, at Socialdemokratiet har Det radikale Parti at tage Hensyn til; saa lidet talstærkt det er, har det jo ligegodt de 14 Mandater, som er nødvendige i saa mange andre Situationer, og de Radikales Tilslutning giver jo en vis Styrke, saa længe de er nødvendige, men sikkert heller ikke en Dag længere.

Men, som sagt, det beskyttelsesmæssige er ikke det, jeg vilde sige saa svært meget om; (Muntherhed); ja, jeg synes heller ikke, jeg har sagt saa svært meget, men det kan jo godt være, at det er meget fornøftigt, hvad jeg har sagt, og det kan man godt sige ret kort. Det, jeg egentlig vilde sige